

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Bruxelles, 1. ožujka 2017.
(OR. en)**

**2016/0142 (COD)
LEX 1719**

**PE-CONS 58/1/16
REV 1**

**VISA 399
COMIX 821
CODEC 1872**

UREDBA

EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**O IZMJENI UREDBE VIJEĆA (EZ) BR. 539/2001 O POPISU TREĆIH ZEMALJA ČIJI
DRŽAVLJANI MORAJU IMATI VIZU PRI PRELASKU VANJSKIH GRANICA I ZEMALJA
ČIJI SU DRŽAVLJANI IZUZETI OD TOG ZAHTJEVA
(REVIZIJA MEHANIZMA SUSPENZIJE)**

UREDBA (EU) .../...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 1. ožujka 2017.

o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001
o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu
pri prelasku vanjskih granica
i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva
(revizija mehanizma suspenzije)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom¹,

---

¹ Stajalište Europskog parlamenta od 15. prosinca 2016. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 27. veljače 2017.

budući da:

- (1) U Uredbi Vijeća (EZ) br. 539/2001¹ navedene su treće zemlje čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica i zemlje čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva.
- (2) Mehanizam za privremenu suspenziju izuzeća od zahtjeva za vizu za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 539/2001, kako je utvrđen u članku 1.a te uredbe („mehanizam suspenzije”) trebalo bi ojačati tako da se državama članicama olakša obavješćivanje o okolnostima zbog kojih bi se izuzeće moglo suspendirati i da se Komisiji omogući aktiviranje mehanizma suspenzije na vlastitu inicijativu.
- (3) Upotreba mehanizma suspenzije trebala bi se posebno olakšati skraćivanjem referentnih razdoblja i rokova čime bi se postupak ubrzao te proširenjem mogućih razloga za suspenziju, kako bi se uključilo smanjenje suradnje na ponovnom prihvatu kao i znatno povećanje rizika za javni poredak ili unutarnju sigurnost država članica kao nekih od tih razloga. To smanjenje suradnje na ponovnom prihvatu trebalo bi obuhvatiti znatno povećanje stope odbijenih zahtjeva za ponovni prihvrat, među ostalim državljana trećih zemalja koji su prošli kroz dotičnu treću zemlju ako se sporazumom o ponovnom prihvatu koji su sklopile Unija ili država članica i ta treća zemlja propisuje takva obveza ponovnog prihvata. Mehanizam suspenzije Komisija bi trebala moći aktivirati i ako treća zemlja ne surađuje u pogledu ponovnog prihvata, posebno ako su dotična treća zemlja i Unija sklopile sporazum o ponovnom prihvatu.

---

¹ Uredba Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 81, 21.3.2001., str. 1.).

- (4) Za potrebe mehanizma suspenzije znatno povećanje podrazumijeva povećanje iznad granične vrijednosti od 50 %. Ono također može podrazumijevati manje povećanje ako Komisija smatra da je to primjenjivo u određenom slučaju koji je prijavila dotična država članica.
- (5) Za potrebe mehanizma suspenzije niska stopa priznavanja podrazumijeva stopu priznavanja zahtjeva za azil od oko 3 ili 4 %. Ona također može podrazumijevati višu stopu priznavanja ako Komisija smatra da je to primjenjivo u određenom slučaju o kojem je dotična država članica obavijestila.
- (6) Potrebno je izbjegavati i spriječiti svaku zlouporabu izuzeća od zahtjeva za vizu ako ono dovodi do povećanja migracijskog pritiska koji proizlazi, na primjer, iz povećanja broja neosnovanih zahtjeva za azil, i ako dovodi do neosnovanih zahtjeva za boravišne dozvole.
- (7) Kako bi se osiguralo da se posebni zahtjevi koji se temelje na članku 1. i koji su upotrijebljeni za procjenu primjerenosti izuzeća od zahtjeva za vizu, odobrenog zbog uspješno zaključenog dijaloga o liberalizaciji viznog režima, i dalje ispunjavaju tijekom vremena, Komisija bi trebala pratiti stanje u dotičnim trećim zemljama. Komisija bi posebnu pozornost trebala posvetiti stanju ljudskih prava u dotičnim trećim zemljama.
- (8) Komisija bi trebala redovito izvješćivati Europski parlament i Vijeće, najmanje jednom godišnje, tijekom razdoblja od sedam godina od stupanja na snagu liberalizacije viznog režima za tu treću zemlju, a nakon toga ako Komisija smatra da je to potrebno ili na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća.

- (9) Komisija bi prije donošenja bilo kakve odluke o privremenoj suspenziji izuzeća od zahtjeva za vizu za državljane neke treće zemlje trebala uzeti u obzir stanje ljudskih prava u toj trećoj zemlji i moguće posljedice suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za to stanje.
- (10) Radi osiguranja učinkovite primjene mehanizma suspenzije, a posebno ako je potreban hitan odgovor kako bi se riješile poteškoće s kojima se suočava najmanje jedna država članica, te uzimajući u obzir ukupan učinak izvanredne situacije na cijelu Uniju, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹. Za donošenje takvih provedbenih akata trebalo bi primjenjivati postupak ispitivanja.
- (11) Suspenzija izuzeća od zahtjeva za vizu provedbenim aktom trebala bi obuhvatiti određene kategorije državljana dotične treće zemlje upućivanjem na relevantne vrste putnih isprava i, prema potrebi, dodatne kriterije, kao što su osobe koje prvi put putuju na državno područje država članica. Provedbenim aktom trebalo bi utvrditi kategorije državljana na koje bi se suspenzija trebala primjenjivati, uzimajući u obzir posebne okolnosti o kojima je obavijestila jedna država članica ili više njih ili o kojima je izvijestila Komisija, kao i načelo proporcionalnosti.

---

¹ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (12) Kako bi se osigurala primjerena uključenost Europskog parlamenta i Vijeća u provedbu mehanizma suspenzije, s obzirom na politički osjetljivu prirodu suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za sve državljane treće zemlje navedene u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 539/2001 i njezine horizontalne posljedice za države članice i samu Uniju, a posebno za njihove vanjske odnose i opće funkcioniranje schengenskog prostora, u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u vezi s privremenom suspenzijom izuzeća od zahtjeva za vizu za državljane dotičnih trećih zemalja. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.¹. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (13) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ²; Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

---

¹ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

² Odluka Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

- (14) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ¹; Irska stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (15) U pogledu Islanda i Norveške ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine², koje pripadaju području iz članka 1. točke B Odluke Vijeća 1999/437/EZ³.
- (16) U pogledu Švicarske, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁴, koje pripadaju području iz članka 1. točke B Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ⁵.

---

¹ Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u provedbi nekih odredbi schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

² SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

³ Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31.).

⁴ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁵ Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

- (17) U pogledu Lihtenštajna, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine¹, koje pripadaju području iz članka 1. točke B Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU²,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

---

¹ SL L 160, 18.6.2011., str. 21

² Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 539/2001 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1a.

1. Odstupajući od članka 1. stavka 2., izuzeće od zahtjeva za vizu za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II. privremeno se suspendira, na temelju relevantnih i objektivnih podataka, u skladu s ovim člankom.
2. Država članica može obavijestiti Komisiju ako je tijekom dvomjesečnog razdoblja, u usporedbi s istim razdobljem prethodne godine ili sa zadnja dva mjeseca prije početka provedbe izuzeća od zahtjeva za vizu za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II., suočena s jednom ili više sljedećih okolnosti:
  - (a) znatnim povećanjem broja državljana te treće zemlje kojima je odbijen ulazak ili za koje je ustanovljeno da neovlašteno borave na državnom području države članice;
  - (b) znatnim povećanjem broja zahtjeva za azil državljana te treće zemlje za koje je stopa priznavanja niska;

- (c) smanjenom suradnjom s tom trećom zemljom na ponovnom prihvatu, potkrijepljenom odgovarajućim podacima, a posebno znatnim povećanjem stope odbijenih zahtjeva za ponovni prihvati koje je država članica podnijela toj trećoj zemlji za njezine državljane ili, ako je sporazumom sklopljenim između Unije ili dotične države članice i dotične treće zemlje o ponovnom prihvatu predviđena ta obveza, za državljane trećih zemalja koji su prošli kroz dotičnu treću zemlju;
- (d) povećanim rizikom ili neposrednom prijetnjom za javni poredak ili unutarnju sigurnost država članica, posebno znatnim povećanjem broja teških kaznenih djela povezanih s državljanima te treće zemlje, što je potkrijepljeno objektivnim, konkretnim i relevantnim informacijama i podacima koje su dostavila nadležna tijela.

U obavijesti iz prvog podstavka navode se razlozi na kojima se temelji te uključuje relevantne podatke i statistiku te detaljno objašnjenje preliminarnih mjera koje je dotična država članica poduzela s ciljem ispravljanja situacije. Dotična država članica može u svojoj obavijesti odrediti kategorije državljanina dotične treće zemlje koje trebaju biti obuhvaćene provedbenim aktom u skladu sa stavkom 4. točkom (a), navodeći detaljne razloge za to. Komisija o takvoj obavijesti odmah obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

2.a Ako Komisija, uzimajući u obzir relevantne podatke, izvješća i statistike, ima konkretne i pouzdane informacije o okolnostima iz stavka 2. točke (a), (b), (c) ili (d) iz jedne ili više država članica ili o tome da treća zemlja ne surađuje u pogledu ponovnog prihvata, posebno ako je sporazum o ponovnom prihvatu sklopljen između te treće zemlje i Unije, primjerice tako što:

- odbija obraditi zahtjeve za ponovni prihvrat ili ih ne obrađuje pravodobno,
- ne izdaje pravodobno putne isprave za potrebe vraćanje u rokovima koji su određeni u sporazumu o ponovnom prihvatu ili ne prihvaća europske putne isprave izdane nakon isteka rokova iz sporazuma o ponovnom prihvatu, ili
- okončava ili suspendira sporazum o ponovnom prihvatu,

Komisija odmah obavješćuje Europski parlament i Vijeće o svojoj analizi, i primjenjuju se odredbe stavka 4.

2.b Komisija prati kontinuirano ispunjavanje posebnih zahtjeva, koji se temelje na članku -1. i koji su se primjenjivali pri procjeni primjerenosti odobravanja liberalizacije viznog režima, u trećim zemljama čiji su državljani izuzeti od zahtjeva za vizu kada putuju na državno područje država članica zbog uspješno zaključenog dijaloga o liberalizaciji viznog režima između Unije i te treće zemlje.

Komisija usto redovito izvješćuje Europski parlament i Vijeće, najmanje jednom godišnje, tijekom razdoblja od sedam godina od datuma stupanja na snagu liberalizacije viznog režima za tu treću zemlju, a nakon toga ako Komisija smatra da je to potrebno ili na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća. U izvješću se naglasak stavlja na treće zemlje za koje Komisija na temelju konkretnih i pouzdanih informacija smatra da određeni zahtjevi više nisu ispunjeni.

Ako izvješće Komisije pokaže da najmanje jedan poseban zahtjev više nije ispunjen u odnosu na određenu treću zemlju, primjenjuje se stavak 4.

3. Komisija ispituje svaku obavijest poslanu na temelju stavka 2., uzimajući u obzir:
  - (a) postojanje bilo koje od situacija opisanih u stavku 2.;
  - (b) broj država članica pogođenih bilo kojom od situacija opisanih u stavku 2.;
  - (c) cjelokupni učinak okolnosti iz stavka 2. na migracijsku situaciju u Uniji prema podacima koje su dostavile države članice ili koji su dostupni Komisiji;
  - (d) izvješća koja su pripremili europska granična i obalna straža, Europski potporni ured za azil ili Europski policijski ured (Europol) ili bilo koja druga institucija, tijelo, ured ili agencija Unije ili međunarodna organizacija nadležni za pitanja obuhvaćena ovom Uredbom, ako je to potrebno zbog okolnosti pojedinog slučaja;

- (e) naznake koje je dotična država članica možda dala u svojoj obavijesti u odnosu na moguće mjere u skladu sa stavkom 4. točkom (a);
- (f) opće pitanje javnog poretka i unutarnje sigurnosti, uz savjetovanje s dotičnom državom članicom.

Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće o rezultatima svojeg ispitivanja.

4. Ako Komisija, na temelju analize iz stavka 2.a, izvješća iz stavka 2.b ili ispitivanja iz stavka 3. te uzimajući u obzir posljedice suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za vanjske odnose Unije i njezinih država članica s dotičnom trećom zemljom, pritom blisko surađujući s tom trećom zemljom kako bi se pronašla alternativna dugoročna rješenja, odluči da je potrebno djelovanje, ili ako obična većina država članica obavijesti Komisiju o postojanju okolnosti iz stavka 2. točke (a), (b), (c) ili (d), primjenjuju se sljedeće odredbe:
- (a) Komisija donosi provedbeni akt kojim se privremeno suspendira izuzeće od zahtjeva za vizu za državljane dotične treće zemlje na razdoblje od devet mjeseci. Suspenzija se primjenjuje na određene kategorije državljana dotične treće zemlje upućivanjem na relevantne vrste putnih isprava i, prema potrebi, dodatne kriterije. Prilikom određivanja kategorija na koje se primjenjuje suspenzija, Komisija na temelju dostupnih informacija uključuje kategorije koje su dovoljno široke, kako bi se učinkovito doprinijelo rješavanju okolnosti iz stavaka 2., 2.a i 2.b u svakom pojedinom slučaju, uz poštovanje načela proporcionalnosti. Komisija donosi provedbeni akt u roku od jednog mjeseca od:
- i. primanja obavijesti iz stavka 2.;

- ii. primanja na znanje informacije iz stavka 2.a;
- iii. predstavljanja izvješća iz stavka 2.b; ili
- iv. primanja obavijesti koju je poslala obična većina država članica o postojanju okolnosti iz stavka 2. točke (a), (b), (c) ili (d).

Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4.a stavka 2. U njemu se utvrđuje datum od kojeg suspenzija izuzeća od zahtjeva za vizu treba početi proizvoditi učinke.

Tijekom razdoblja suspenzije Komisija uspostavlja pojačani dijalog s dotičnom trećom zemljom s ciljem ispravljanja okolnosti u pitanju;

- (b) Ako su okolnosti iz stavaka 2., 2.a, i 2.b i dalje prisutne, Komisija najkasnije dva mjeseca prije isteka razdoblja od devet mjeseci iz točke (a) ovog stavka donosi delegirani akt u skladu s člankom 4.b kojim se privremeno suspendira primjena Priloga II. na razdoblje od 18 mjeseci za sve državljane dotične treće zemlje. Delegirani akt počinje proizvoditi učinke od datuma isteka provedbenog akta iz točke (a) ovog stavka te se njime na odgovarajući način mijenja Prilog II. Ta se izmjena provodi umetanjem bilješke pored naziva dotične treće zemlje u kojoj se navodi da je izuzeće od zahtjeva za vizu suspendirano u odnosu na tu treću zemlju i određuje razdoblje te suspenzije.

Ako je Komisija podnijela zakonodavni prijedlog na temelju stavka 5., razdoblje suspenzije predviđeno u delegiranom aktu produljuje se za šest mjeseci. Bilješka se mijenja na odgovarajući način.

Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 4., tijekom razdoblja suspenzije od državljana dotične treće zemlje zahtijeva se posjedovanje vize pri prelasku vanjskih granica država članica.

Država članica koja u skladu s člankom 4. predviđa nova izuzeća od zahtjeva za vizu za kategoriju državljana treće zemlje koja je obuhvaćena aktom kojim se suspendira izuzeće od zahtjeva za vizu o tim mjerama obavješćuje u skladu s člankom 5.

5. Prije kraja razdoblja valjanosti delegiranog akta donesenog na temelju stavka 4. točke (b), Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Izvješće može biti popraćeno zakonodavnim prijedlogom za izmjenu ove Uredbe kako bi se upućivanje na dotičnu treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I.
6. Ako je Komisija podnijela zakonodavni prijedlog na temelju stavka 5., ona može produljiti valjanost provedbenog akta donesenog na temelju stavka 4. za razdoblje koje ne prelazi 12 mjeseci. Odluka o produljenju valjanosti provedbenog akta donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4.a stavka 2.”.

2. Članak 1.b zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1. b

Komisija do 10. siječnja 2018. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni učinkovitosti mehanizma reciprociteta iz članka 1. stavka 4.te, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Uredbe. Europski parlament i Vijeće postupaju povodom tog prijedloga u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom.”.

3. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 1.c

Komisija do ... [4 godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni učinkovitosti mehanizma reciprociteta iz članka 1.a te, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Uredbe. Europski parlament i Vijeće postupaju povodom tog prijedloga u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom”.

4. Članak 4.b zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.b

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 1. stavka 4. točke (f) dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 9. siječnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

- 2.a Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 1.a stavka 4. točke (b) dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe]. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 1. stavka 4. točke (f) i članka 1.a stavka 4. točke (b). Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
- 3.a Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.*.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 1. stavka 4. točke (f) stupa na snagu samo ako se Europski parlament ili Vijeće u roku od četiri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 1.a stavka 4. točke (b) stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore.

---

* SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetoga dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik